

[Ole Vig Jensen]

Når det måske så også går an at afvise forslaget – sådan hedder det jo herinde, hvis ikke man støtter det – skal jeg henvise til de almindelige bemærkninger, andet afsnit, hvor der står:

»Undervisning af fremmedsprogede elever har mange steder i landet udviklet sig væsentligt i de senere år, og der er bl.a. gennem vellykkede forsøgsordninger indhøstet erfaringer, som gør det muligt at tilrettelægge undervisningen for fremmedsprogede elever på en mere hensigtsmæssig måde end tidligere.«

Det er jo egentlig en god understregning af, at meget af dette her er inde i en god gænge; der er en væsentlig og positiv udvikling i gang takket være bl.a. forsøgs- og udviklingsarbejde, og jeg tror, at vi kan få fremmet de gode intentioner, som ligger i forslaget, på anden måde end ved at vedtage et forslag og pålægge regeringen en lang række initiativer.

Jeg synes, ordførerne har sagt noget væsentligt. Emnet den tværkulturelle forståelse synes jeg er overordentlig vigtigt, og det er et godt sted at begynde netop i skolen, men jeg minder om – jeg synes, der er god anledning til det her – at en række af de forsøgs- og udviklingsprojekter, der er i gang under 10-punkts-programmet, folkeundervisning og voksenundervisning, har givet nogle meget gunstige resultater, fordi man netop også dér er gået utraditionelt til værks og som overskrift for aktiviteten har haft det, som her kaldes tværkulturel forståelse.

Jeg mener også, det er rigtigt, som SF gør opmærksom på her, at en bedre udskoling af indvandrerleverne er nødvendig. Det har vi vel allerede konstateret i al almindelighed er nødvendigt for skolen, men det er i særlig grad nødvendigt, når det gælder indvandrerleverne.

Derimod mener jeg som sagt ikke, at en række af de andre forslag skal nyde fremme i den forstand, at vi herfra centralt vil diktere også under forsøgs- og udviklingsarbejdet, hvordan man skulle gribe tingene an. Det mener jeg ikke vi skal gøre, men vi kan vel, om jeg så må sige, befrugte det videre arbejde ved at sørge for, at der bliver en god formidling og dokumentation af de indhøstede erfaringer, som forslagsstillerne selv henviser til som væsentlige og positive.

Merethe Due Jensen (KRF):

Forleden så jeg i en avis en valgforsker udtrykke almindelig forundring over den relativt

store tilslutning, SF havde i vælgerbefolkningen, især blandt de unge, når partiet reelt ingen indflydelse havde. Det er faktisk ikke så underligt, når man betænker, at netop SF kan tillade sig at fremsætte det ene udgiftskrævende forslag efter det andet i bevidstheden om, at det ikke er dem, der skal få økonomien til at hænge sammen.

Dette ellers sympatiske beslutningsforslag om at styrke undervisningen af fremmedsprogede elever lyder da vældig godt i mange socialt engagerede menneskers øren, men når vi skal være helt ærlige, er det jo et forslag, som slet ikke er nødvendigt. Vi har allerede på nuværende tidspunkt et udmærket folkeskolesystem, som tager hensyn til de mange fremmedsprogede elever.

Jeg er derfor helt enig med ministeren i hans begrundelse for afvisningen af forslaget.

Jørgen Tved (FK):

Når vi nærmer os almindelig fyraftenstid, er der efterhånden tradition for, at forskellige partier kommer og erklærer, at »mit partis ordfører i denne sag kan desværre ikke være til stede, så jeg skal« osv.

Jeg må nu meddele, at mit partis ordfører i denne sag i øjeblikket er på vej til Fanø for at fortælle søfartseleverne, hvilke ulykker der laves i Folketinget, så han kan altså heller ikke være til stede i denne sag, men han har givet mig i opdrag at fremføre de synspunkter, han ville have fremført.

Specielt med henblik på den sidste taler, der var på talerstolen, vil jeg gerne sige, at det er rigtigt, forslaget lyder godt i socialt engagerede menneskers øren. Jeg havde håbet, at det også havde lydt godt i kristeligt engagerede menneskers øren. Det gør det åbenbart ikke, og det beklager jeg, for i Fælles Kurs synes vi faktisk, det er et rigtig godt forslag; vi synes, det er rimeligt, at vi både giver fremmedarbejdernes børn en god og rimelig sprogundervisning på dansk, og at de bevarer en tilknytning til deres kultur fra de lande, hvor de kommer fra. Jeg spidsede i høj grad øren, da jeg hørte partiet Venstres repræsentant herfra. Det plejer ikke at være derfra, man hører guldkornene, men jeg synes, at fru Britta Schall Holberg havde nogle meget positive takter, som jeg gerne vil slutte op om, nemlig at der skulle gå en eller anden henvendelse til tv om, at de var med til at nedbryde